

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף י"ט ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מאי טעמא, רבה אמונתה, רבה איהו ולא זעירא.

תרגום לעברית

כיון שיוצאת דמות אדם שכוללת כל הדמיות, אז כתוב עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ. לא מוציא זרע אלא לתועלת, דוקא על הארץ אשר זרעו בו. מכאן שאין רשות לכן אדם להוציא זרע ממנו לבטלה. החציר [סוד] של פאן אינו מזריע זרע, ולכן התבטל ולא עומד בקיומו כמו האחרים האלה, שאין לו דמות להצטיר ולהחזק בדמות וציור כלל. אלא נראים ולא נראים. כל אותם שלא הצטירו בציור ודמות, אין להם קיום. עומדים לפי שעה ונאכלים באש אוכלת אש, וחוזרים כמו קדם וכן בכל יום. בן אדם למטה יש לו דמות וציור, ואינו בקיום כמו של אלה שלמעלה. ציור ודמות שלמעלה מצטירים בציוריהם כמו שהיו בלי מלבוש אחר להצטיר, ולכן הם בקיום תמיד. הציור של אדם למטה, מצטירים בציוריהם במלבוש ולא בגון אחר. ולכן עומדים בקיום של זמן ועדן, ובכל לילה ולילה מתפשט רוח מהמלבוש הזה ועולה [למעלה]. ואותה אש אוכלת, אוכלת אותו. ואחר כך חוזרים כמו מקדם ומצטירים

בְּלוֹשִׁיהֶם, וְלֹכֵן אֵין לָהֶם עֲמִידָה כְּמוֹ הַדְּמִיּוֹת הַלְלוּ שְׁלֹמֶעֱלָה, וְעַל זֶה כָּתוּב (איכה ג)
חֲדָשִׁים לִבְקָרִים, בְּנֵי אָדָם שָׁהֶם חֲדָשִׁים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. מָה הַטַּעַם רַבָּה אֲמוֹנֶתֶךָ? רַבָּה
הִיא וְלֹא קִטְנָה.

טקסט הזוהר

רַבָּה אֲמוֹנֶתֶךָ וַדַּאי רַבָּה דִּיכָלָּא לִנְטָלָא כָּל בְּנֵי עֲלָמָא וְלֹאכְלָלָא לֹון בְּגוּוּה עֲלָאָה
וְתַתָּאָה. אַתְר רַב וְסָגִי אִיהוּ דְּכָלִּיל כָּלָא וְלֹא אֶתְמַלְיָא יְתִיר. וְרָזָא דָא (קהלת א) כָּל
הַנִּחְלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מָלֵא וְגו' אֲזִלִּי לְגַבֵּי יָמָא וַיִּמָּא נָטִיל לֹון וְאָכִיל לֹון
בְּגוּיָה וְלֹא אֶתְמַלְיָא. וּבְתֵר אַפִּיק לֹון כְּמִלְקָדְמִין וְאַזְלִי. וּבְגִין דָּא רַבָּה אֲמוֹנֶתֶךָ.

תרגום לעברית

רַבָּה אֲמוֹנֶתֶךָ, וַדַּאי גְּדוּלָּה, שְׁיִכּוּלָה לְקַחַת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם וְלִהְכָלִּילָם בְּתוֹכָהּ עֲלִיוֹנָה
וְתַתְּוֹנָה. מְקוֹם גְּדוֹל וְרַב הוּא שְׁכוּלָל הַכֹּל וְלֹא מִתְמַלָּא יוֹתֵר, וְסוּד זֶה - (קהלת א)
כָּל הַנִּחְלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מָלֵא וְגו'. הוֹלְכִים לַיָּם, וְהַיָּם לוֹקֵחַ אוֹתָם
וְאוֹכֵל אוֹתָם בְּתוֹכוֹ, וְלֹא מִתְמַלָּא. אַחֵר כֶּךָ הוּא מוֹצִיא אוֹתָם כְּמוֹ מִקְדָּם וְהוֹלְכִים,
וּבְגִלָּל זֶה רַבָּה אֲמוֹנֶתֶךָ.

טקסט הזוהר

בְּיוֹמָא דָּא כְּתִיב כִּי טוֹב כִּי טוֹב תִּרִי זְמַנִּי. בְּגִין דְּיוֹמָא דָּא אַחִיד לְתִרִין סְטָרִין וְאַפְרִישׁ
מַחְלוּקַת. אָמַר לְהֵאֵי סְטָרָא כִּי טוֹב וְלְהֵאֵי סְטָרָא כִּי טוֹב וְאַסְכִּים בִּינִיָּיהוּ. וּבְגִין כֶּךָ אֵית
בֵּיהּ תִּרִין זְמַנִּין וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר. הֵכָא רָזָא דְשָׁמָא דְאַרְבַּע אֲתוּוֹן גְּלִיפָא מְחַקְקָא סְלִיק
לְתִרִיסָר אֲתוּוֹן בְּאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין רָשִׁים עַל כּוֹרְסִיָּא קַדִּישָׁא:

ביום זה כתוב כי טוב כי טוב פַּעַמִּים. בגלל שיום הזה אחוז לְשָׁנִי צָדִידִים ומפְרִיד מחֲלָקָת, אָמַר לְצַד זֶה כי טוב ולְצַד זֶה כי טוב, ומסְכִּים בִּינֵיהֶם. וְלִכְן יֵשׁ בוֹ פַּעַמִּים וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר. כָּאֵן הַסּוּד שֶׁל שֵׁם שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת חֲקִיקָה מְחֻקָּקָת עוֹלָה לְשֵׁתִים עֲשֶׂרָה אוֹתִיּוֹת בְּאַרְבַּע דְּמִיּוֹת בְּאַרְבַּע צָדִידִים רְשׁוּם עַל הַפֶּסֶא הַקְדוֹשׁ.

טקסט הזהור

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֻרוֹת וְכו'. מְאֻרֵּת חֶסֶד. דְּאֶתְבָּרִי אֶסְכְּרָה לְרַבִּי. דְּבִתֵּר דְּאֶתְגִּנִּז נְהִירוֹ אֹר קְדָמָא. אֶתְבָּרִי קְלִיפָה לְמוֹחָא, וְהָיָא קְלִיפָה אֶתְפִּשְׁט וְאֶפִּיק קְלִיפָה אַחֲרָא. כִּיּוֹן דְּנִפְקָת סִלְקָא וְנִחְתָּא מִטַּת לְגַבִּי אֲנָפִי זוּטְרִי, כְּעָאֵת לְאֶתְדַבְּקָא בְּהוּ וְלֹאֲצִיטִּירָא בְּגוּוֹיָהּ וְלֹא כְּעָאֵת לְאֶפְרָשָׁא מִנִּיָּהּ, אֶפְרָשׁ לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מִתְמָן וְנִחִית לָהּ לְתַתָּא, כִּד בְּרָא אָדָם כְּגִין לְאֶתְקַנָּא הָאִי בְּהָאִי עֲלֵמָא.

תרגום לעברית

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֻרֵּת וְכו'. מְאֻרֵּת חֶסֶד, שְׁנִבְרָאָה אֶסְכְּרָה לְתִינּוּקוֹת. שְׁאַחַר שְׁנִגְנִז אֹר שֶׁל אֹר הָרֵאשׁוֹן, נִבְרָאָה קְלִפָּה לְמוֹחַ, וְאוֹתָהּ קְלִפָּה מִתְפַּשְׁטֵת וּמוֹצִיָּאָה קְלִפָּה אַחֲרֶת. כִּיּוֹן שְׁיֻצָּאֵת, עוֹלָה וְיֻרְדֶּת, מְגִיעָה לְגַבִּי פָּנִים קְטָנוֹת, רוֹצָה לְהִתְדַבֵּק בָּהֶם וְלֹאֲצִיטִּיר בְּתוֹכָם, וְלֹא רוֹצָה לְהִפָּרֵד מֵהֶם, מִפְּרִיד אוֹתָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשָּׁם וּמוֹרִיד אוֹתָהּ לְמַטָּה, כְּשֶׁבְּרָא אָדָם כְּדִי לְתַקֵּן זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה.

טקסט הזהור

כִּיּוֹן דְּחִמַּת לְחוּה דְּקָא מִתְדַבְּקָא בְּסִטְרוֹי דְּאָדָם דְּשִׁפִּירוּ דְּלַעֲיָלָא וְחִמַּת דְּיוֹקְנָא שְׁלִים, פְּרָחָא מִתְמָן, וּכְעָאֵת כְּמִלְקָדְמִין לְאֶתְדַבְּקָא בְּאֲנָפוֹי זוּטְרִי. אֲנוּן נְטִירִי תְרַעִין דְּלַעֲיָל לֹא שְׁבָקוּ לָהּ. נִזְף קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בָּהּ וְאֶטִּיל לָהּ בְּשָׁפוּלִי יִמָּא. וְיִתְבַּת תְּמָן עַד דְּחִטָּא אָדָם וְאֲנִתִּיָּה. כְּדִין אֶפִּיק לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מְשָׁפוּלִי יִמָּא, וְשִׁלְטָא עַל כָּל אֲנוּן רַבִּי

אפי זוטרא דבני נשא דאתחזון לאענשא בחובי דאבוהון. ואיהי אזלא משטטא בעלמא. קריבת לתרעי גז עדן דארעא וחמת כרובים נטרי תרעי דגז עדן ויתבא תמן לגבי ההוא להט החרב בגין דהיא נפקת מסטרא דההוא להט.

תרגום לעברית

כיון שראתה את חנה דבוקה בצדו של אדם של יפי של מעלה וראתה דמות שלמה, פרחת משם, ורצתה כמו מקדם להתדבק בפנים קטנות. אותם שומרי השערים שלמעלה לא נתנו לה. נזר בהם הקדוש ברוך הוא והטיל אותה בשפולי הים, וישבה שם עד שחטא אדם ואשתו. אז הוציא אותה הקדוש ברוך הוא משפולי הים, ושולטת על כל אותם תינוקות פנים קטנות של בני אדם שראויים להענש בחטאי אבותיהם, והיא הולכת ומשוטטת בעולם. מתקרבת לשערי גז עדן שבארץ ורואה כרובים, שומרי שערי גז העדן, ויושבת שם אצל אותו להט החרב, בגלל שהיא יצאה מצד אותו להט.

טקסט הזוהר

בשעתא דההוא להט אתהפך ערקת ומשטטת בעלמא ואשתכחת רביי דאתחזון לאתענשא וחיכת בהו וקטילת לון. ודא איהו (פקודי רמח ע"ב) בגריעו דסיהרא דאזעירת נהורא ודא מארת כד אתיליד קין לא יכלא לאתדבקא ביה. לבתר אתקריבת בהדיה ואולידת רוחין וטיסין.

תרגום לעברית

בשעה שמתהפך אותו להט, בורחת ומשוטטת בעולם, ומוצאת תינוקות שראויים להענש, וצוחקת בהם והורגת אותם. וזהו בפגימת הלכנה שהקטינה את אורה, וזה מארת. כשנולד קין לא יכלא להתדבק בו. אחר כך התקרבה אליו והולידה רוחות ושדים ומעופפים.

אדם מאה ותלתין שנים שמש ברוחין נוקבין, עד דאתת נעמה ומגו שפירו דילה טעו בני האלהים בתרה עז'א וַעֲזָא"ל ואולידת מנייהו. ומנה אתפשטו רוחין בישין ושיין בעלמא, דאיהי אזלת ומשוטטת בלילא (נ'א בלילית) ואזלת בעלמא וחיכת (נ'א וחיכין) בבני נשא ועבדי לון דאושדון קרי. ובכל אתר דאשכחן בני נשא ניימין יחידאין בביתא שרן עלייהו ואחידן לון ומתדבקן בהו ונטלי מנייהו תאובתא ואולידן מנייהו. ותו (יא ע'א) פגעין ביה במרעין ולא ידע. וכל דא בגריעו דסיהרא.

תרגום לעברית

אדם שמש מאה ושלושים שנים עם רוחות נקבות, עד שבאה נעמה, ומתוך יפיה טעו אחריה בני האלהים עז'א וַעֲזָא"ל, והולידה מהם. ומנה התפשטו רוחות רעות ושידים בעולם, שהיא הולכת ומשוטטת בלילא [נ'א: עם לילית] והולכת בעולם וצוחקת [נ'א וצוחקות] בבני אדם ועושות להם שישפכו קרי. ובכל מקום שנמצאים בני אדם ישנים יחידים בבית, שורות עליהם, ואחזות ונדפקות בהם, ולקחות מהם תאוה ומולידות מהם, ועוד פוגעות בו במחלות, והוא לא יודע. וכל זה בפגימת הלכנה.

טקסט הזוהר

מארת כד אתתקנת סהרא, אתהפכן אתון (תהלים יח) אמרת יי צרופה. מגן הוא לכל החוסים בו. מגן הוא על כל אנון רוחין בישין וקסטרין דמשוטטי בעלמא בגריעו דילה לכל אנון דאחידן ביה בהימנותיה דקודשא בריך הוא.

תרגום לעברית

מארת, כשמתקנת הלכנה, מתהפכות האותיות (תהלים יח) אמרת ה' צרופה מגן הוא לכל החוסים בו. מגן הוא על כל אותם רוחות רעות ומזיקים שמשוטטים בעולם בפגימתה לכל אותם שאחוזים בו באמונת הקדוש ברוך הוא.

שְׁלֹמֹה מִלְכָּה כַּד נָחִית לְעִמְקָא דְאַגּוּזָא דְכְתִיב, (שיר השירים ו) אֶל גִּנַּת אֲגוּז יֵרֶדְתִּי, נָטַל קְלִיפָּה דְאַגּוּזָא וְאַסְתַּכַּל בְּכָל אֲנָוִן קְלִיפִין וַיֵּדַע (נ"א ואסתכל דכל אנון לא נבראו אלא מעינוגא) דְכָל אֲנָוִן עֲנוּגִין דְהִנָּהוּ רֹוּחִין קְלִיפִין דְאַגּוּזָא לָאו אִיהוּ אֶלָּא לְאַתְדַּבְּקָא בְּבְנֵי נֶשֶׁא (נ"א ולאסטאה) וְלְאַסְתַּאב לֹון דְכְתִיב, (קהלת ב) וַתַּעֲנוּגוֹת בְּנֵי אָדָם שְׂדֵה וְשָׂדוֹת.

תרגום לעברית

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, כְּשִׁירַד לְעִמְקֵי הָאֲגוּז, שָׁכְתוּב (שיר ו) אֶל גִּנַּת אֲגוּז יֵרֶדְתִּי, לָקַח קְלִפַּת אֲגוּז וְהִסְתַּכַּל בְּכָל אוֹתָן קְלִפּוֹת, וַיֵּדַע [נ"א: והסתכל שכל אותם לא נבראו אלא מענוג] שְׁכָל אוֹתָם עֲנוּגִים שֶׁל אוֹתָם רוּחוֹת קְלִפּוֹת הָאֲגוּז אֵינּוּ אֶלָּא רַק לְהַדְבִּיק בְּבְנֵי אָדָם [נ"א: ולהסיתם] וּלְטַמֵּא אוֹתָם, שָׁכְתוּב (קהלת ב) וַתַּעֲנוּגוֹת בְּנֵי הָאָדָם שְׂדֵה וְשָׂדוֹת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כע"א) ◆

טקסט הזוהר

תו תַּעֲנוּגֵי בְנֵי אָדָם דְּמַתַּעֲנֵגִי בְּשִׁינְתָּא דְלִילְיָא, נִפְקָא מִנֵּיהּוּ שְׂדֵה וְשָׂדוֹת. וְכָלֵא אֲצִטְרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרִי בְּעִלְמָא וְלְאַתְקִנָּא עֲלֵמָא בְּהוּ. וְכָלֵא מִחָא לְגוּ וְכֻמָּה קְלִיפִין חִפְיָא לְמוֹחָא. וְכָל עֲלֵמָא כְּהֵא גִוּוֹנָא עֵילָא וְתַתָּא מֵרִישׁ רְזָא דְנִקּוּדָה עֲלָאָה עַד סוּפָא דְכָל דְרָגִין. כְּלָהוּ

תרגום לעברית

עוֹד, תַּעֲנוּגֵי בְנֵי אָדָם שְׁמַתַּעֲנֵגִים בְּשִׁנַּת הַלֵּילָה יוֹצֵא מֵהֶם שְׂדֵה וְשָׂדוֹת, וְהַכֹּל הַצִּטְרִיךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא בְּעוֹלָם וּלְהַתְקִין בָּהֶם אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל מִחַ מִבְּפָנִים, וְכֻמָּה קְלִפּוֹת חוֹפּוֹת עַל הַמַּח. וְכָל עוֹלָם כְּמוֹ זֶה, מַעֲלָה וּמַטָּה מֵרָאשׁ סוּד הַנִּקּוּדָה הָעֲלִיוֹנָה עַד

סוף כל הדרגות. כלם הם זה לבוש לזה, וזה לזה. זה מלך לתוך מלך וקלפה רוח. זה
לפנים מזה, וזה לפנים מזה, עד שנמצא שזה קלפה לזה וזה לזה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.